

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาโครงการศึกษาอิสระครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวก่อนและหลังการใช้พฤติกรรมบำบัดของเด็กสมาธิสั้นในโรงพยาบาลยุวประสาทไวทโยปถัมภ์

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยายและนำเสนอ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ของพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กสมาธิสั้นก่อนและหลังการใช้พฤติกรรมบำบัด

ตอนที่ 1 ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุของเด็กสมาธิสั้น จำนวนบุตร เป็นบุตรคนที่ อายุที่ได้รับการวินิจฉัยโรคครั้งแรก ประวัติการได้รับยาทางจิตเวช

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มเป้าหมาย (n = 22)	
	จำนวน	ร้อยละ
เพศของเด็กสมาธิสั้น		
ชาย	18	82.00
หญิง	4	18.00
อายุของเด็กสมาธิสั้น		
6-7 ปี	10	45.00
7-9 ปี	12	55.00
อายุที่ได้รับการวินิจฉัยครั้งแรก		
4-6 ปี	8	36.00
7-9 ปี	14	64.00
จำนวนบุตร		
1 คน	17	72.00
2 คน	5	28.00
เป็นบุตรคนที่		
1	18	82.00
2	4	18.00
ประวัติการได้รับยา		
- Ritalin	14	64.00
- Concerta	8	36.00

จากตารางที่ 1 พบว่า เพศของเด็กสมาธิสั้นส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 82 และมีอายุ 7-9 ปี ร้อยละ 55 อายุที่ได้รับการวินิจฉัยโรคครั้งแรก มีอายุ 7-9 ปี ร้อยละ 64 จำนวนบุตร 1 คน ร้อยละ 72 เป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 82 และเด็กได้รับยา Ritalin 10 mg. ร้อยละ 64

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F) ของพฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กสมาธิสั้นที่ประเมินโดยผู้ปกครอง ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 22 คน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2047.30	1023.65	92.81*
ภายในกลุ่ม	63	694.81	11.02	
รวม	65	2742.12		

* $p < .05$

จากตารางแสดงค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พฤติกรรมก้าวร้าวในเด็กสมาธิสั้นที่ประเมินโดยผู้ปกครองทั้ง 3 ครั้งของกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยัมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนการทดลองและหลังการทดลอง I สัปดาห์

คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว	M	SD	t
คะแนนก่อนการทดลอง	14.95	4.56	8.68*
คะแนนวัดหลังการทดลองทันที	6.27	3.42	

*p < .05

จากตารางที่ 8 พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง I สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จะเห็นว่าสนับสนุนสมมติฐานคือ พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นลดลงภายหลังการใช้พฤติกรรมบำบัด

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยัมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนการทดลองและหลังการทดลอง 2 สัปดาห์

คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว	M	SD	t
คะแนนก่อนการทดลอง	14.95	4.56	13.45*
คะแนนวัดหลังการทดลอง 1 สัปดาห์	.91	1.19	

*p < .05

จากตารางที่ 9 พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยัมเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความต่างของพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นหลังการทดลอง 1 สัปดาห์และหลังการทดลอง 2 สัปดาห์

คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว	M	SD	t
คะแนนวัดหลังการทดลอง 1 สัปดาห์	6.27	3.42	4.47*
คะแนนวัดหลังการทดลอง 2 สัปดาห์	.91	1.19	

*p < .05

จากตารางที่ 10 พบว่าพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ และหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 3 ข้อมูลเพิ่มเติมที่ได้จากการศึกษา

ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามผู้ปกครองเด็กสมาธิสั้นที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมได้ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้ปกครองทุกรายมีความรู้สึกพึงพอใจต่อรูปแบบของกิจกรรมที่จัดขึ้น ผู้ปกครอง 2 ท่านบอกกับผู้ศึกษาด้วยวาจาว่าหลังจากได้รับความรู้ และได้รับคู่มือผู้ปกครองไปอ่านเพิ่มเติมที่บ้านทำให้มีแนวทางในการปรับพฤติกรรมเด็กมากขึ้น พูดคุยกับเด็กได้มากขึ้น สามารถจัดการกับพฤติกรรมของเด็กได้ดีขึ้นกว่าก่อนได้รับความรู้ ผู้ปกครอง 3 รายเสนอแนะว่าเวลาในกิจกรรมน้อยเกินไป

2. ความคิดเห็นต่อกิจกรรม พบว่า ผู้ปกครอง 12 รายอยากให้มีกิจกรรมแบบนี้เกิดขึ้นอีก หากเด็กทุกคนได้ร่วมกิจกรรมนี้ คิดว่าพฤติกรรมของเด็กจะดีขึ้นมาก เป็นกิจกรรมง่ายๆ แต่ทำได้จริงทั้งที่โรงพยาบาลและที่บ้าน เป็นเกมง่ายๆ แต่ช่วยทำให้เด็กเข้าใจกฎกติกาได้ และรู้จักการรอคอย

3. ผู้ปกครอง 1 ท่าน เป็นคุณตาของเด็กมาร่วมกิจกรรมซึ่งคุณตากล่าวว่า ก่อนที่จะมาร่วมกิจกรรมคุณตาจะสอนหลานด้วยให้สู้กับเด็กอื่นที่มารั้งแก เช่น หากถูกเพื่อนตีคุณตาจะให้ไม้เด็กไปที่โรงเรียนและสอนให้หลานไปตีเด็กที่รังแกหลาน แต่ภายหลังการร่วมกิจกรรมทำให้ทราบว่าวิธีดังกล่าวที่เคยใช้มาไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง ปัจจุบันคุณตาได้ใช้วิธีปรับพฤติกรรมหลานตามที่ได้รับความรู้ไป ได้นำคู่มือผู้ปกครองที่ได้รับไปให้บิดา มารดา และคุณยายของเด็กอ่านเพื่อจะได้ปรับพฤติกรรมให้ถูกต้องตรงกัน